

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 42

בסיד ערשיק וקחל כ"ס אדר א' תשנ"ז

דבר החברותא

ימי הפורים המתקרבים מעוררים אותנו לשוב ולפשפש במעשינו, כידוע שיום כפורים נמשל לפורים, כי פורים, ואם יום כפורים הוא זמן תשובה מיראה, הרי פורים הוא זמן תשובה מאהבה. על משמעות "לבסומי עד דלא ידע, ויין קשה פחד מפיגו", מסופר בשם הס"ק מרדכי"ן ז"ע א':

ברחוב העיר וינה היה מהלך שיכור ומתנווד, מדי רגע כשל וגפל על פתחי החנויות שברחוב. השעה היתה מאוחרת בלילה, שוטר שעבר במקום חשד בטיפוס המוזר שהוא זומם לנסות את דלתות החנויות אם יוכל לפרוץ אותן. מיד קרא לעברו: עצור. השיכור הוסיף להתנווד ולא שמע מילה. הזהיר אותו השוטר: בשם החוק ובפקודות מלכם הקיסר פרנץ יוזף, אם אינך עוצר אני יורה בך... הוא חזר על האזהרה שלש פעמים כחוק, וכשלא עצר השיכור ירה בו באקדחו. כשהתפכח השיכור מיינו וגמח כי נפצע, תבע את השוטר לדון. שאל השופט: למה ירית בו? הסביר השוטר. התריתי בו שלש פעמים ועל פי חוק יריתי בו. הוסיף השופט וזקק, והרי שיכור היה ולא הבין מה שאמרת לזאת התרתה השוטר וקרא: הרי והזכרתי את שם המלך ופקודתו, גם השיכור המבוסס ביותר צריך להתעורר לשם המלך!

הוסיף ואמר הרד"צער: יהודי נבחר אם גם בהיותו שתוי יין אינו מסית דעתו מהרבש"ע. וגם אז אסור לשכוח שלית אתר פנוי מיניה.

ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה. (שמות לה) הענין דמסירות נפש צריך להיות שלא בחקירה והתחכמות יתירה. יהודה מסר עצמו בים במסירות נפש. וכן חור מסר עצמו בעגל. דהחקירה תעכב (ברצון הפנימי) מלמסור נפשו על קידוש השי"ת. לכן אמר שבעבור זה שלא חקרו ולא נתחכמו יותר מדי, לכן וימלא אותו בחכמה ובדעת וכו'. (משך חכמה)

אף שהאמת היא שהמופתים משרישים האמונה אין זה דבר מתמיד, וההתפעלות היא רק לפי שעה... ובלא התחברות לתורה ע"י צדיקים ישכח גם את המופתים. (עמוד האמת עמ' כא)

ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך. שע"י שאדם יודע שכל תנועתו קטנה וכל מאורעות שבעולם הכל הוא מאת השי"ת והוא אינו עושה כלום ע"יז מקבל כל הטובות והש"י משפיע עליו כנ"ל (ס' אמת ליעקב)

פן תכרות ברית ליושב הארץ וכו', התורה"ק תלמד לנו דעת ועצה נכונה לראות להיות חזק באמונה בלי שום ספק כלל ח"ו וזשה"ב בן אבדהי כך שום ספק באמונה ע"יז תכרות ברית ליושב הארץ לתאוות הגופניות והארציות וממילא וזנו אחריו אלהים שהוא היצה"ר וכמא חז"ל איזה אל זה הוי אומר זה יצה"ר. (ספ' אילנא דחיי פ' תשא)

אני מרעיש עולמי ומחדש בו גזרות קשות עם אתה דנין אותו וחושבים שהוא מקרה כמנהגו של עולם, ושאינו בהשגחה מכוונת ובכוונה ידועה ממני, אני נותן ומוסיף לכם הרבה מאותו מקרה ומניח המזל לעשות מרוצתו ולא אנצחנו כלל רק לפי שיקרה על שאתם תולין הכל במקרה. (רבנו בחיי כד הקמח)

עיקר התפלה המקובלת היא כאשר הקורא להשי"ת מאמין ברחמי השי"ת ושהוא קרוב מאד אל עמו ישראל בכל קריאתם אליו, וע"י שמחה יכולים לקנות מדה זו. (באר אברהם לקוטי אמרים סוף ח"א)

הכל תלוי בעבודת האנוש

סיון ל"ח

לכבוד ...

עושה לה ואת הרעות שהיא משיבה לך אפים. ומכיון שאתה היית נכנס עמוק יותר לדרך האמונה, היית מקבל השראת הנפש של השראת השכינה ואז היה בכת הנפש שלך לגמול את ילדתך מן הפחד שלה. כי הפחד נובע ממך, אתה מקרין עליה את הפחד. ואתה יכול להפסיקו. רק ע"י שתלמד יותר את מהותך. עד שהיית מגעת לאפסיות, והיית זוכה לראות את הבחינה שלך מבשרי אחזה אלוך, וע"י ההכנעה שלך גם אשתך היתה נכנעת, ואז איש ואשה שלום ביניהם שכינה שרויה ביניהם.

ואם בית אחד בישראל נטהר מדמיונות הקליפות, זה מסוגל מאד שעוד הרבה בתים בישראל יכירו וידעו את מנהיגם שהוא השי"ת. ולא יפחדו משום דבר ויעבירו את היראה אליו יתברך שמו, כי זהו מה שמבקשין מן האדם שמעוררים אותו ע"י פחד חיצוני כדי שייכנס ליראה פנימית, ומן היראה יגיע לאהבת ה' אשר זו היא כל תכליתנו ותפקידנו בחיים.

חכמינו גילו לנו, שמי שהקב"ה חפץ בו מדכאו ביסורים, כמאמר הכתוב "חפץ ה' דכאו החלי", לכן אין כדאי להתפעל מן הכאבים והיסורים. ואם זוכים לקבל אותם ברוח טובה ובאהבה, הופכים אותם להיות מזבח כפרה, ואמצעי לקשר עם ה'.

אבל יש להבחין בין היסורים, מה מהם הם היסורים הבאים על האדם מלמעלה, ומה מהם הם היסורים שהאדם לוקח אותם במו ידיו, ועם קצת מאבק היה בניקל נפטר מהם. והיו כאינם.

ומי שהוא בעל נפש יותר, ומחפש את דרך האמונה הפשוטה, יודע כי הוא בבחירתו הטובה עושה הכל. ואף אם אשתך מצערת אותך בצער הכי גדול בעולם, היית מכיר ויודע שהיא סיבה מאת ה' כדי שעל ידי השתיקה הפנימית מתוך רגיעה נפשית יהיה לך קשר עם הבורא, היית מודה לו בכל הלב ומתוך הלב, ואז היית כנה וגלוי עם ב"ב והיתה אחדות ואהבה ביניכם. מכאן שאין צריך בכלל לספור את הטובות שאתה

זה יתנו וגו' (שמות ל.) ובמדרש הראה לו מטבע של אש דהיינו שיתנהגו עם כספיהם כזה שהוא אש מתחת כסא הכבוד דאש שורף ואש מחמם. דהיינו אם ח"ו מתנהג בכספו שלא כהוגן אז שורפתו ואם מתנהג כשורה בצדקה בלב שלם וגמ' אזי המצוה הזאת מגעת עד כסא הכבוד ומחממו מגיע לעונג רב כזה וכבא אמן. (נעם אלימלך)

כל אחד מישראל יכול וצריך להחיש גאולה לעולם

לכבוד ...

כסלו ל"ו

עיי ביטולו יהיה ראוי לקבל שפעת הבורא יתברך בלי שום מסך המבדיל, ועיי' תתגלה האמת בעולם, עיי' תקון השלימות של חטא עץ הדעת, להגיע למצב של הבריאה שלפני החטא, עיי' כח הבחירה של בחינת אנוש, שעיי' מסירות נפשו כמו הגדולים שמסרו נפשם באהבה ובשמחה כרבי עקיבא שסרקו בשרו במסרקות של ברזל, ויצתה נשמתו באחד שמציאות מסירות נפשו הפכה להיות מציאות אחד.

וכל אדם מישראל כל אחד במדרגתו צריך ומוכרח לבוא למדה זו, כדי להחיש גאולה לעולם, וזה תלוי בכל אחד ללא יוצא מן הכלל, כי נתארכו השנים, דוקא משום שכל אחד יזכה לכך, לבל ידח ממנו נידח, ואשרי מי שיזרז עצמו לעבודה זו, יהיה זוכה ומזכה ומכריע את כל העולם לכף זכות!.

הדורש שלומך כל הימים

מקרב לב אני שולח לכם ברכתי הנלבבה, בריאות טובה ורוב נחת ואושר וכל טוב.

והנה בעתות הללו, בעקבתא דמשיחא, מוטלת עלינו החובה, להגיע עם עבודתנו למציאות האמונה הפשוטה, שזה יביא לפרסום האלקות בכל המעשים ובכל המדרגות, שזהו תכלית הבריאה, ועד מתי נחכה?!

העבודה הנדרשת מאתנו היא פשוטה בעיקרה, אם כי קשה מאד לעשותה, כי מבקשין שנגיע אל הביטול המוחלט של רצונותינו לרצון העליון, ועל זאת מצויה התנגדות עזה מאד על הדרכים, כי יודע שטנו של עולם, יצרו של אדם, שעיי' זאת העבודה ייאבד ויכלה מן העולם, ועל כך הוא נלחם בחירוף נפש, ועושה תחבולות שונות להכשיל את האדם, עם כל מיני דמיונות וחנופה, לתת לו הסיפוק והפינוק, כדי שלא ישים לב לעיקר תפקידו בעולם,

כשאדם מיוחד את לבו בתפילה לפני בוראו לבקש רחמים עליו ועל נפשו לבל ידח ממנו נידח, הקב"ה בכבודו וכעצמו מתמלא רחמים עליו כרחם אב על בנים לקרבתו אליו ולהושיבו על ידו תחת חסותו, ומשפיע עליו חסד חינוך, תחת חסותו של אהבה שהוא סובל, והוא נכחל במציאות האחד, ואינו חסד או שום דבר, והוא הסימן על תשובתו שנתקבלה בשמים.

ד' אהר"ק קצריק צפ"י דברי אהר"ק הרא"ש e"le k כתבם הר"ר ג'צ"ה סג"ל e"le k

בפרשת פקודי (ל"ב ל"ג) ברש"י וביאור את המשכן שלא היו יכולים להקימו, ולפי שלא עשה משה שום מלאכה במשכן, הניחו לו הקב"ה הקמתו, שלא היה יכול להקימו שום אדם מחמת כובד הקרשים שאין כח באדם לזקפן, ומשה העמידו. אמר משה לפני הקב"ה: איך אפשר הקמתו ע"י אדם? אמר לו: עסוק אתה בידך, נראה כמקימו, והוא נזקף וקם מאיליו.

אמר הרא"ש: משה טען לפני הקב"ה שאינו יכול להקים את המשכן כי הקרשים כבדים ביותר. אמר לו הקב"ה: האם קרש קל אתה כן יכול להקים בלי שאני עוזר לך, אם כן לא חשוב הכובד, כי בין כך ובין כך בלעדי לא תוכל להקים ואם בעזרתי הרי אתה מקים הדבר הכבד ביותר, צריכין רק שתאמין באפסותך שאתה מצדך לית לך מגרמי ולא כלום, ובאמונה זו תוכל להקים! וזה מה שכתוב (פקודי מ' י"ז-י"ח) בפסוק אחד אומר "הוקם המשכן" ופסוק שני "ויקם משה את המשכן", והרי לכאורה סתירה, אלא שאמנם המשכן הוקם ע"י הקב"ה אלא שבא ע"י אמונתו של משה שהוא לא יכול להקים וממילא משה הקימו בהכרת האפסיות שלו.

שאלתי את הרא"ש על דברי רש"י (תשא ל"ד ג) על הלוחות הראשונות "ע"י שהיו בתשואות וקולות וקהילות - שלטה בהן עין רעה", כיצד שולטת עין רעה במתנתו של אלוקים בלוחות העדות? ואמר הרא"ש: ע"י שחטאו בעגל הורידו את הלוחות בטבע ויכולה כבר לשלוט בהן עין רעה. **דובר** פעם על בלעם הרשע שבכח הנבואה שלו היה יותר גבוה ממרע"ה, כמו שאמרו חז"ל עה"פ "ולא קם עוד נביא בישראל כמשה" וע"ז אומרים "בישראל לא קם אבל באומות העולם קם ומנו בלעם" (ספרי דברים) ואמר הרא"ש כי משה רבינו הגיע עד לשער המ"ט ויותר לא הורשה, אבל בלעם הגיע עד לנ' שערי טומאה, ואם היה מתגבר על יצרו והיה הופך מטומאה לקדושה, ממילא היה עומד בשער הנ'. ונשאל על אתר: אם יש בכלל מקום להגיע לשער הנ' כיצד הדבר שבלעם היה כן זוכה לכך ומשה רבינו לא? ענה הרא"ש, כי בהשגת אלקות וכידיעה גם משה יכול היה להגיע לשער הנ' אבל הוא רצה להגיע בעבודה, ע"ז אמרו לו "כי לא יראני האדם וחי", כי אם עומד בשער הנ' הוא כבר בבחינת מלאך והשי"ת רוצה תהילה מקרוצי גושי חומר שעומדים בעולם הזה עם גוף מתאווה המתגבר ומתנצח עם יצרו. וכמובן שבלעם שהיה מגיע לשער הנ', הרי זה רק בהשגה ולא בעבודה שלא היה שום שייכות לזה.

ידיעות מחיי החברותא:

- בכל יום חמישי בשעה 3 אחה"צ נוסעים להשתטח על קברות צדיקים, היציאה מרח' הטורים. פרטים אצל ר' דוד גולדשטיין טל: 050-281535.
- בכל מוצאי שבת קודש נוסעים לקבר דן בן יעקב להשתתף בסעודת מלוה מלכה. יוצאים כשעתיים אחרי צאת השבת מרח' יוסף הנשיא 5.
- בכל שבת מברכים או שבת שחל בו להיות ר"ח שובתים את השבת ביחד באתרא קדישא מירון. פרטים והרשמה אצל משפ' טוקצינסקי טל: 6535774
- כל יום יוצאים לשדה בשעה 7 בערב מביתו של הרא"ש שליט"א

מבקשים מכל אחד שישתתף לכל הפחות באחד הארועים המופיעים כאן

אפשר לקבל את גליון החברותא במקומות כדלהלן: ביהכנ"ס "אמונת ישראל" רח' חפץ חיים 34, בבית הרב רח' יוסף הנשיא, 5 רמות: בביהכנ"ס ברח' רובין 18 בית צפפה: אצל הר"ר אברהם יהודי כל המעוניין לקבל את הגליון בביתו ישלח למערכת, פרטים אישים: בצירוף דמי משלוח בסך 40 ש"ח לשנה.